

det nu foreligger, synes det mig nok, det er værdt at overveie, om den Fremgangsmaade, som det nu tilsigtes at følge her i Thinget, ikke giver det andet Thing Anvisning paa i sin Tid at følge en lignende Fremgangsmaade overfor dette Forslag.

Saffner: De Udtalelser, vi hørte for et Dieblit siden fra en æret Landssthingsmand her paa samme Bænk (Orenbøll), foranledige mig til at tage Ordet for at fremkomme med en fort Bemærkning. Det er egentlig i min Egenkab af Formand i Udvalget, at jeg føler mig opfordret dertil. Dermed skal ikke være antydet, at jeg vil komme til at berøre Forhandlinger, som have fundet Sted i Udvalget; men jeg vil gjøre noget nærmere Rede for, hvad der har bevæget de Syv til at stille Dagsordenen saaledes, som vi have stillet den. Den ærede Landssthingsmand begyndte sit Foredrag med at sige, at det var ham umuligt at forstaa Dagsordenen; han kom dernæst til at omtale det andet Mindretals Indstilling, og søgte at fremstille de Uoverensstemmelser, der fandtes mellem det relative Flertal og det andet Mindretal; men istedetfor at gjøre Sagen klarere for det høie Thing, tror jeg, at det lykkes den ærede Landssthingsmand at gjøre den fuldstændig uklar. Den ærede Landssthingsmand begyndte med at sige, at der er en overordentlig ringe Uoverensstemmelse mellem det relative Flertal og det andet Mindretal, at det jo kun dreiede sig om et enkelt Punkt i Lovforslaget. Nu kommer det netop i denne Verden an paa, hvad man kalder betydeligt og ubetydeligt; men naar der er Spørgsmaal om Befæstning af Kjøbenhavn mod Landtiden eller Ikke-Befæstning af Kjøbenhavn paa Landtiden, tror jeg, man skal have noget vanskeligt ved at kalde det for en Ubetydelighed. Den ærede Landssthingsmand vil formodentlig sige til mig, at det staar ikke saa tydeligt udtalt i Betænkningen, og at den ærede Ordfører for det andet Mindretal jo selv ved sit Foredrag idag betydelig reducerede, hvad der staar i Betænkningen. Det kan jeg heller ikke give det ærede Medlem Ret i, at den ærede Ordfører har betydelig reduceret sin Udtalelse i Betænkningen; men den ærede Landssthingsmand er formodentlig kommen med denne Udtalelse for saavidt muligt at jævne det Sele ud, saa at man slet ikke rigtig veed, hvor man skal finde sit Stede. Dog, man bør ikke alene lægge Mærke til, hvad der staar i Betænkningen, og hvad der er udtalt af den ærede Ordfører idag; man maa ogsaa se tilbage til de Forhandlinger, der have fundet Sted her i Thinget tidligere, og erindre de Udtalelser, som fremkom fra det ærede 2det Medlem for 1ste Kredts (Ploug) ved Sagens 1ste Behandling, hvor han optraadte som en bestemt Modstander af Kjøben-

havns permanente Befæstning. (Ploug ryster paa Hovedet). Ja, det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Det ærede Medlem kom igjen idag frem med en Omtale af det Befæstningsforslag, som var udarbejdet, da jeg tidligere var Krigsminister. Det er en ligefrem ulykkelig Kjærlighed, det ærede Medlem har fattet til dette Forslag, og der bekræfter den gamle Erfaring sig, at, naar vi gamle Gentlemen fatte en Kjærlighed paa vore gamle Dage, da er det ogsaa slet ikke muligt mere at frigjøre os for den. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde Ret. Han sagde, at jeg havde fremsat et Forslag om Sælbefæstning med permanente Værter, jeg fortaar det ikke; og dernæst udtalte den ærede Landssthingsmand som et Fortrin ved denne Befæstning, at den kunde man forsvare med en ringere Styrke, og man behøvede ikke den store Garnisonsstyrke. (Udfrydelse). Jeg udtalte det maaste ikke rigtig; Meningen var den, at man, for at være sikret mod Oversalb, behøvede en ringere Freds garnison, end naar der var en permanent Befæstning. Dette er jeg heller ikke istand til at forstaa; men jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde Ret i den Paastand, at jeg virkelig havde gjort en saadan Opfindelse, thi saa kunde jeg være forsikret om, at mit Navn for evige Tider vilde være knyttet til Fortifikationsens Historie, da jeg saa vilde være Opfinder af Noget, som man hidtil endnu ikke har tænkt sig Muligheden af. Jeg vender imidlertid tilbage til de Udtalelser, som vi hørte fra det ærede 2det Medlem for 1ste Kredts (Ploug) under 1ste Behandling, hvor han udtalte sig stærkt imod Kjøbenhavns permanente Befæstning, og naar han nu tilligemed 3 andre Medlemmer af Udvalget har stillet sig saaledes, som han har gjort, er man berettiget til at tro, at Grundlaget for hans Optraeden er hans tidligere Udtalelser. Det ærede Medlem for 5te Kredts (Orenbøll) maa jo ogsaa betænke, at Forhandlingerne i selve Udvalget maa have haft en væsentlig Indflydelse paa de forskjellige Mindretals Beslutninger og den Maade, hvorpaa de have fundet sig foranledigede til at optræde overfor Thinget. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at der fra vor Side har været den største Beredvillighed tilstede til at komme til en Overenskomst med det andet Mindretal. Vi saae, hvor overordentlig stor Betydning det havde, at et Udvalg, som var nebsat angaaende saa vigtig en Sag, fremkom, om end ikke med en enstemmig Betænkning, saa dog med en Betænkning, hvorom et stort Flertal havde sluttet sig sammen; men hvad vi ikke kunne opgive for at naae en Overenskomst, var det, som vi maatte stille op som den første Betingelse, nemlig det, at man fastholdt Kjøbenhavns Befæstning saavel imod Landtiden som mod Søtiden. Naar den ærede Landssthingsmand end-